

Železniční zřízenec jakožto služebník této dráhy musí se spokojiti odškodněním na základě zákona rozšiřovacího k úrazovému zákonu dělnickému. (Zákon z 5./3. 1869, ř. z. č. 27, § 46. zákona z 28./12. 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888 arg. slova: »n u r i n d e m F a l l e b e r e c h t i g t«, a zákon z 20./7. 1894, č. 168 ř. z.)

2. Přihodila-li se však železniční nehoda železničnímu zřízení, který se nenacházel ve službě té dráhy, na níž se tato nehoda stala, a zřízenec vůbec ani fakultativně pojištěný není proti následkům úrazu podnikového, tu jest dráha povinna dáti úplnou náhradu dle §§. 1325. a 1327. obč. z., včetně onen obnos, jímž by ho byla odškodnila úrazová pojišťovna té které železnice, kdyby byl býval u té dráhy zaměstnán, poněvadž jen tehdy by býval proti následkům provozní nehody tamtéž nastalé obligatorně pojištěn. (§ 47. cit. úraz. zák. z roku 1887 arg. verba: *a n d e r e r P e r s o n e n, w e l c h e d e n U n f a l l d u r c h e i n V e r s c h u l d e n v e r a n l a s s t h a b e n*, čl. V. a VII. al. 4. cit. zák. z roku 1894.)

Z tohoto druhého pak dále plyne, že

a) žaloba zřízence železničního proti dráze, k náhradě povinné, na odškodnění nepatří vůbec před rozhodčí soud úrazové pojišťovny, ježto se tu jedná o náhradu, již plniti má podnik sám, a to plnou náhradu.

Příslušným jest tu dle ustanovení zákona o ručení s o u d o b c h o d n í d l e v o l b y ž a l o b c o v y, buď sídla podniku, a nebo místa nehody.

b) Uspokojení nároků na náhradu úrazovou pojišťovnou a tudíž placení cizího dluhu z právního omylu, totiž v domnění, že jest k tomu vázána, neodůvodňuje sice žádný nárok regressive tohoto ústavu proti dráze k náhradě povinné, může se však to, co bylo plněno, vymáhati v základě §. 1431. obč. z. (*condictio indebiti*) na železničním zřízení (jako věřiteli dráhy) během řádné promlčecí lhůty (§ 1478. ob. z. obč.).

K výkladu §. 133. ex. ř.

Vymáhající věřitel vymohl si dne 5. října 1908 na základě platebního rozkazu exekuci nuceným vkladem práva zástavního na realitu vl. č. 305 v R. pro pohledávku 167 K 44 hal. s přísl. Dne 1. listopadu 1908 zakročil o exekuci nucenou dražbou téže reality pro tutéž pohledávku, přiloživ potřebné kolky na výtah knihovny. Okresní soud v P. zamítl tento návrh s odůvodněním, že proti přesnému znění §. 133. ex. ř. není k žádosti přiloženo listinné osvědčení, že nemovitost v dražbu daná jest vlastnictvím dlužníkovým, jakož i listinné osvědčení o břemenech na této nemovitosti váznoucích. Okolnost, že vymáhající věřitel současně žádá za vyhotovení knihovnyho výtahu

ničeho na tom nemění. Výtah musí býti dle zákona již k návrhu přiložen; schází-li, jest zde zákonný důvod pro zamítnutí, poněvadž by se tak mohlo obcházeti přesné a bezvýminné znění §. 133. ex. ř. a škodilo by se eventuelním dalším vymáhajícím věřitelům, kteří by zatím potřebný doklad si obstarávali. Proto jedná se o stanovisko principiální, platné pro každý případ a slušelo tedy žádost zamítnouti.

C. k. krajský jakožto rekursní soud v Olomouci zrušil usnesením ze dne 16. listopadu 1908 ^{R. I. 239/8}₆ toto usnesení a nařídil okresnímu soudu v P., aby bez zřetele na použitý důvod zamítací v téže exekuční věci učinil nové usnesení a při tom přihlížel k útratám rekursním jakožto k části útrat exekučních a to z těchto

d ů v o d ů :

Soud k povolení a výkonu exekuce příslušný jest zároveň soudem knihovním, tak že předchozím vyřízením žádosti o výtah návrh na nucenou dražbu sám může doplniti a k rozhodnutí přichystati. Tento postup neodporuje smyslu §. 133. ex. ř. a jest také vhodný, když vymáhající věřitel nebydlí v sídle soudu knihovního, aby útraty exekuční se zmenšily a řízení urychlilo. Použití této výhody, když soud povolující jest zároveň soudem knihovním, nemůže se pokládati za poškození ostatních vymáhajících věřitelů, poněvadž volba této cesty také všem ostatním jest přípustna (§ 138 ex. ř.) nehledě při tom na rozhodnutí o nutných útratách exekučních. Proto bylo zamítající usnesení prvního soudce zrušiti a témuž uložit, aby učinil nové rozhodnutí o podaném návrhu exekučním.

Rozhodnutí o útratách rekursních spočívá na §. 52. civ. ř. s. a §. 78. ex. ř.*) Dr. Mareš.

Kmenový vklad poukázkového obchodu poštovního úřadu spořitelního jest zabavitelný.

Okresní soud v P. povolil zabavení dlužníkovy peněžité hotovosti (Guthaben) u c. k. úřadu poštovní spořitelny ve Vídni, zamítl však žádost za zabavení kmenového vkladu dlužníkovy (Stammeinlage) u téhož ústavu z toho důvodu, že v době, po-

*) Souhlasného mínění s I. stolicí jest Neumann v Komentáři svém z roku 1906 str. 419 a 420, který výslovně uvádí: »Sicherlich sind im Exekutionsverfahren als einem officiosen Verfahren den Parteien keine Schwierigkeiten zu machen, aber dort, wo Rechte anderer Parteien beeinträchtigt werden können, muss das Gesetz streng und gleichmässig allen Parteien gegenüber gehandhabt werden, damit nicht eine derselben vor der anderen begünstigt erscheint.« Stanovisko rekursního soudu sluší ovšem schvalovati z důvodů praktických a z důvodu ušetření útrat exekučních, avšak zákon měl by zníti určitěji, totiž, mělo býti vytyčeno, že ustanovení § 133. ex. ř. neplatí v případě, je-li soud povolující zároveň soudem knihovním. (Pozn. zasílatele.)